

Oponentský posudek na magisterskou práci Veroniky Konopáskové

Dechová hudba v současnosti – performance, funkce, recepce

PhDr. Zdeněk Vejvoda, Ph.D.

Etnologický ústav AV ČR, v. v. i. Praha

Magisterská práce Veroniky Konopáskové již svým tematickým zaměřením rehabilituje oblast, jež je v současné hudebně-folkloristické, hudebně-vědné i kulturně-antropologické literatuře spíše opomíjena a neprávem přezírána. Dechovka jako nejen hudební ale především společenský a kulturní fenomén s kořeny v tradiční, umělecké i moderní populární hudbě nabízí z pohledu všech zmíněných oborů řadu exkluzivních výzkumných témat. Způsob řešení některých z nich naznačuje i posuzovaná magisterská práce.

Zvolený etnologický přístup se vhodně doplňuje s autorčiným hudebním a hudebně-vědným vzděláním. Jako výhodné pro šíři metodických přístupů se jeví i přímá zainteresovanost a obeznámenost autorky s prostředím dechových orchestrů a festivalů ve spojení s její schopností odstupu a objektivní reflexe žánrových reálií.

Kladem posuzované práce je rovněž vymezení pojmů a především důkladná heuristika pramenů a literatury k tématu dechové hudby v českých zemích s přesahy od oblasti střední Evropy (vojenská hudba). Shromážděná literatura byla navíc v jednotlivých kapitolách podnětně konfrontována se současným žánrovým hudebním provozem a jeho recepcí posluchači i samotnými hudebníky.

Základním přínosem práce je provedený terénní výzkum v prostředí posluchačů, hudebníků dechových orchestrů (dotazníky) a osobností oboru (strukturované rozhovory) a následný odborný komentář jejich výsledků s využitím vlastních zkušeností i dostupné literatury. Jistě by mohl být vzorek respondentů širší a (regionálně či věkově) pestřejší, to je však spíše námět k pokračování práce po tomto prvotním ověření zvolené výzkumné metody.

Již tato autorčina „sonda“ nezřídka překvapivě odpovídá na základní výzkumné otázky. Zejména naznačuje, že po řadu generací zatracovaná „dechovka“ je v podstatě hudbou mladých interpretů pro starší publikum, dále osvětluje oborové tenze v oblasti repertoáru (oblíba či naopak zatracování transkripcí skladeb z oblasti artificiální i populární hudby pro dechové orchestry), naznačuje i zásadní proměnu společenských funkcí hlavního proudu dechové hudby (od užitkových tanečních a reprezentačních funkcí směrem k uměle vytvářeným hudebním příležitostem na žánrových festivalech).

Autorčiny závěry vhodně doplňují přílohy ve formě grafů, statistik, instrumentačních modelů apod.

Magisterská práce Veroniky Konopáskové je originálním příspěvkem oborovému výzkumu, splňuje všechny požadavky obsahové i formální. Práci hodnotím jako výbornou a doporučuji ji k obhajobě.